

30 marca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E 016 9/44

BIBLIOT.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7079.

Société Anonyme d'Ougrée-Marihay
(Ougrée pod Liège, Belgja).

Kl. 19 ~~a~~ 11.

19a 9/44

Sposób umocowania szyn na podkładach metalowych.

Zgłoszono 2 marca 1922 r.

Udzielono 28 lutego 1927 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu umocowania szyn szerokostopowych na podkładach metalowych, bez otworów, zapomocą podkładki, umieszczonej pomiędzy podkładem a szyną.

Przy takim układzie umocowanie szyny na podkładce jest niezależne od umocowania podkładki na podkładzie; przy niem można zmieniać podkładkę, która obejmuje brzegi podkładu, lub występy jego zboku i która jest umocowana w kierunku pionowym zapomocą klina, a w kierunku poziomym zapomocą żeber i wrębów; otwory w podkładzie są przytem zbyteczne.

Załączony rysunek przedstawia trzy przykłady wykonania takiego umocowania.

Fig. 1 przedstawia rzut pionowy szyny, umocowanej na podkładzie, oraz pionowy przekrój poprzeczny podkładu wzdłuż linii

A—A (fig. 2); fig. 2 — widok zgóry; fig. 3 — przekrój podłużny podkładu wzdłuż linii B—B (fig. 2); fig. 4 — widok zgóry podkładu, gdy szyna jest wyjęta z podkładki; fig. 5 — widok podkładki zgóry; fig. 6 i 7 przedstawiają przekroje wzdłuż linii C—C względnie D—D; fig. 8 przedstawia rzut pionowy odmiany wykonania szyny, umocowanej na podkładzie częściowo w przekroju, a częściowo w przekroju wzdłuż linii E—E (fig. 11); fig. 9 — przekrój poprzeczny szyny wzdłuż linii F—F (fig. 8); fig. 10 — przekrój poprzeczny przez szynę i podkład, według trzeciej odmiany wykonania wzdłuż linii G—G (fig. 11); fig. 11 przedstawia widok zgóry samego podkładu. Fig. 12 przedstawia przekrój podłużny w widoku zgóry podkładu i podkładki, umocowanej na podkładzie, zarów-

no jak przekrój poprzeczny szyny; fig. 13 — w rzucie pionowym przekrój poprzeczny podkładu, oraz widoki szyny i podkładki, obejmującej brzegi lub występy boczne podkładu, bez klina pomiędzy niemi; fig. 14 — widok podobny do fig. 12, przyczem ustrój podkładki jest inny; fig. 15 — przekrój poprzeczny podkładu w widoku zgóry oraz połowę rzutu pionowego szyny i podkładu, według fig. 14.

Podkładka *a* (fig. 1—7) składa się z blachy, mającej u dołu z boku krawędzie *b* i *c* wygięte do dołu, u góry zaś — żebro wygięte *d* i żebro pionowe *e*, pomiędzy którymi mieści się stopa szyny *f*, umocowanej w danym wypadku zapomocą wkładki *g* i sworznia *h*.

Krawędzie *b* i *c* umieszczone są w takiej odległości, że można podkładkę *a* umieścić na górnej powierzchni podkładu, który ma z boku występy klinowe *k* tak, że nie trzeba podkładki wsuwać od końca podkładu. Podkładka *a* jest umocowana w kierunku pionowym zapomocą klina *m*, umieszczonego pomiędzy krawędzią *b* podkładki *a* i występem *k* podkładu *l*.

Aby zapobiec podłużnemu przesuwaniu się podkładki *a* wzdłuż podkładu *l*, w miejscu gdzie leży szyna *f*, podkład ma wyżłobienie w kształcie litery T, wytłoczone lub w inny sposób wykonane. W części *i* tego wyżłobienia, biegnącej prostopadle do osi podłużnej podkładu, zostaje umieszczone dolne wystające żebro *j*, umieszczone w odpowiednim miejscu dolnej powierzchni podkładki *a*; część *n* wyżłobienia podkładu, leżąca wzdłuż jego osi podłużnej, służy do umieszczenia w niej głowy sworznia *h*, który zamocowuje szynę *f* na podkładce *a*. Wystające żebro *j* jest bądź wytłaczane, bądź utworzone przy walcowaniu podkładki.

W podkładce *a* znajduje się podłużny, skierowany prostopadle do osi podkładu, prostokątny otwór *o*, przez który przechodzi odpowiedniego kształtu głowa sworz-

nia zamocowującego *h*; gdy zrobi się ćwierć obrotu, głowa sworznia przyjmuje położenie przedstawione na fig. 1, 2 i 3; sworzni *h* jest wówczas zamocowany. Układ, przedstawiony na fig. 8 — 11, różni się od poprzedniego tylko sposobem zapobiegania podłużnemu przesuwaniu się podkładki *a* na podkładzie *l*. Umocowanie pionowe osiąga się podobnie jak wyżej opisano, zapomocą krawędzi *k* i *c* podkładki *a* i klina *m*, wbitego między krawędź *b* i boczny występ *k* podkładu *l*. Boczne krawędzie podkładki *a* są tak wygięte, że tworzą z każdej strony listwę *p* odgiętą ku dołowi i wchodzącą w odpowiednie wycięcia *q* w wystęпах bocznych *k* podkładu *l*.

Listwy *p* i wycięcia *q* zastępują żebro *j* i wyżłobienie poprzedniego wykonania. Wyżłobienie wytłoczone w podkładzie *a* zastępuje tym razem wyżłobienie *n*, w którym umieszcza się główkę sworznia *h*, zamocowującego nakładkę *g* szyny *f*. Wyżłobienie to można w podkładzie wytłoczyć.

Aby zmniejszyć o ile to jest możliwe głębokość wyżłobienia *n*, wytłoczonego w podkładzie *l*, i zapobiec trudnościom wynikającym z fabrykacji, można zastosować układ przedstawiony na fig. 10.

Podkładka *a* ma w tym wypadku, w osi otworu sworznia *h*, na dolnej powierzchni żłobek okrągły *r*, którego średnica jest większa niż długość głowy sworznia. W ten sposób głowa sworznia *h* znajduje się częściowo w żłobku *r*, częściowo tylko w żłobku lub w wyżłobieniu *n* podkładu *l*. Widać więc, że w tych trzech układach. niezależnie od umocowania szyny na podkładce, podkładka jest umocowana pionowo i poziomo na podkładzie i może być zmieniona, otwory zaś w podkładzie są zbyteczne.

Oczywiste, że można umocować podkładkę w inny sposób, np. jak przedstawiono na fig. 12, 13, 14 i 15, gdzie nie zastosowano klina *n*.

Podkładkę przytwierdza się, zaginając

jej końce *b i c* około występów *k* bądź na gorąco, bądź w inny sposób tak, aby te końce wchodziły w wyżłobienia lub do żłobków, które tworzą uchwyty i występy *k* podkładu.

Przez skuroczenie się przy stygnięciu, podkładka jest przyrzucona do podkładu ściśle tak, iż nie można jej przesunąć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób umocowania szyn szeroko-stopowych na podkładach metalowych, znamieny tem, że podkładka, znajdująca się pomiędzy podkładem a szyną, zaopatrzona jest w haczykowate wygięcia, obejmujące występy podkładu i jest przymocowana do podkładu, w kierunku pionowym, zapomocą klina, wbitego między występ podkładu i haczykowate wygięcie podkładki.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że przesuwanie się podkładki wzdłuż podkładu zapobiega wyżłobienie, wytłoczone w podkładzie, do którego wchodzi odpowiedni występ podkładki.

3. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że przesuwaniu się podkładki

wzdłuż podkładu zapobiegają wycięcia lub wyżłobienia *w*, znajdujących się z boku podkładu, występach, do których wchodzi części wystające podkładki.

4. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że w wyżłobieniu lub we wgłębieniu w podkładzie, które ma zapobiec przesuwaniu się podkładki w płaszczyźnie poziomej, jest miejsce dla umieszczenia łba jednego lub więcej sworzni, utrzymujących szynę na podkładce.

5. Sposób według zastrz. 4, znamieny tem, że łeb jednego lub kilku sworzni, utrzymujących szyny na podkładce, wchodzi częściowo do dolnej powierzchni podkładki, częściowo zaś — do wgłębienia lub wyżłobienia podkładu, by jak najbardziej zmniejszyć jego głębokość.

6. Odmiana sposobu według zastrz. 1 — 5, znamienna tem, że podkładka jest na gorąco umocowana zapomocą haczykowato wygiętych brzegów.

Société Anonyme
d'Ougrée - Marhay.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

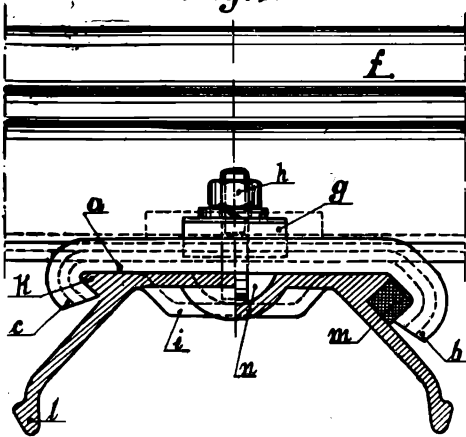

Fig. 3.

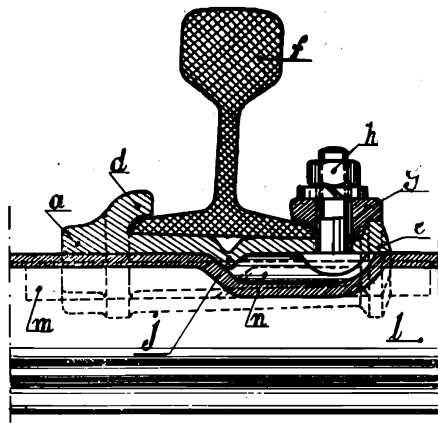

Fig. 2.

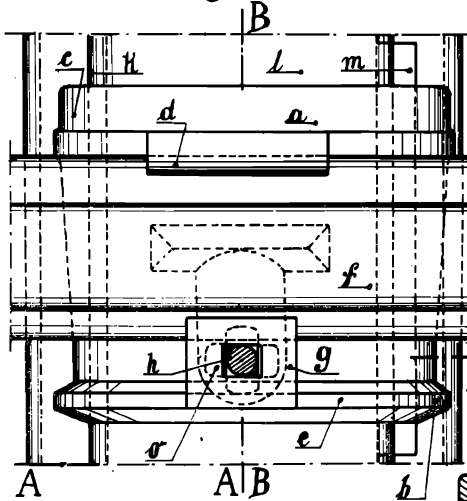

Fig. 4.

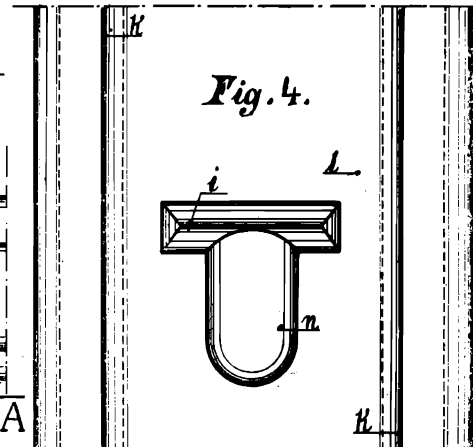

Fig. 6.

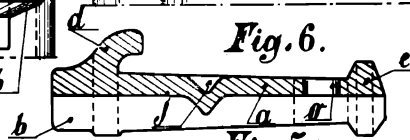

Fig. 5.

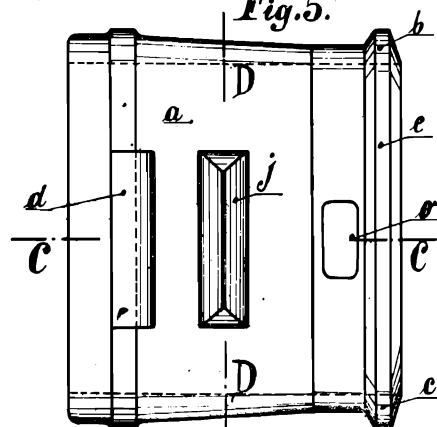
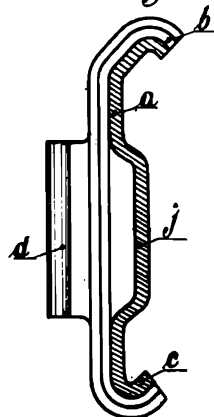

Fig. 7.

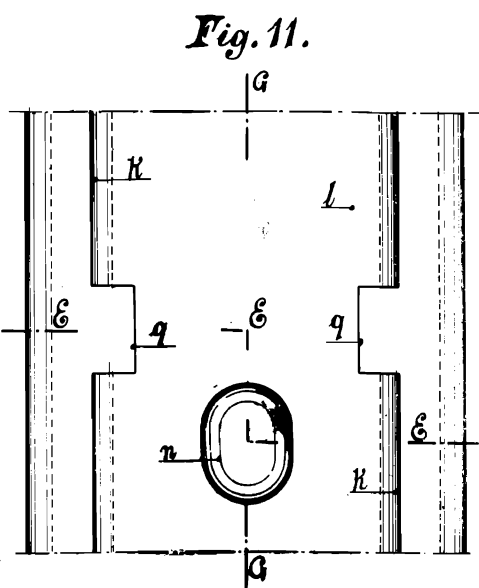
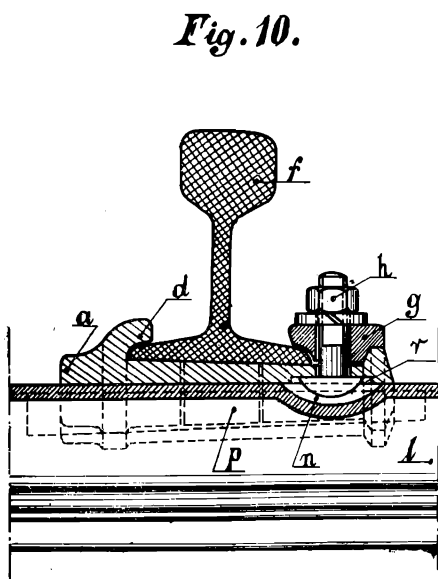
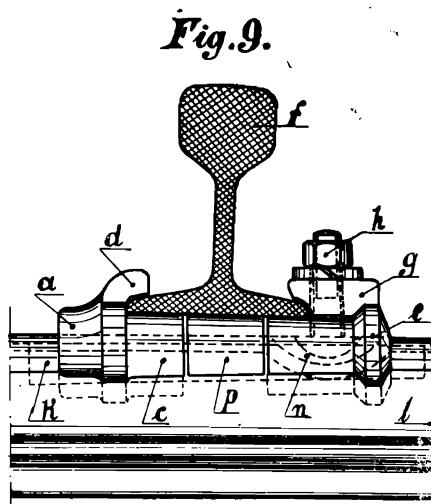
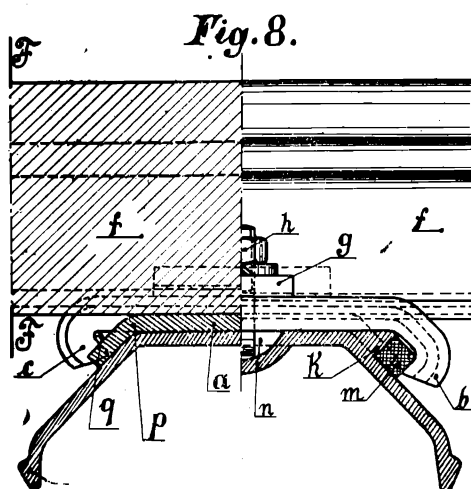

Fig. 13.

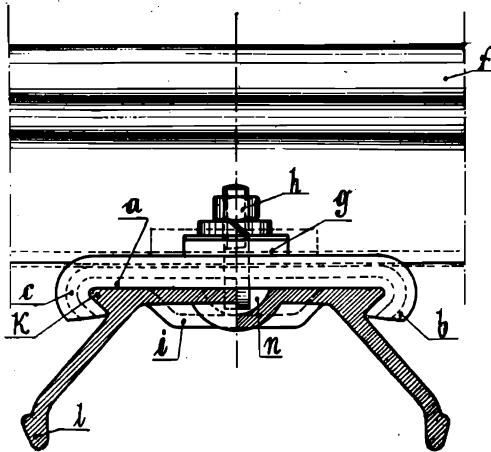

Fig. 13.

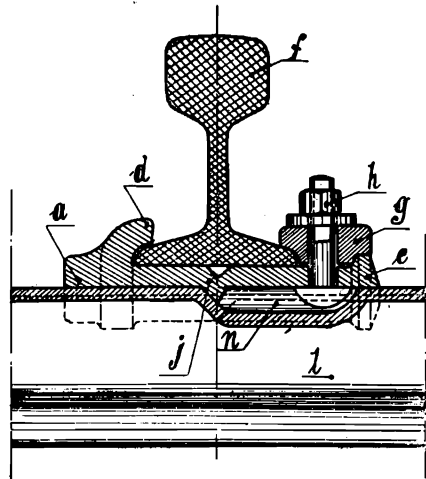

Fig. 15.

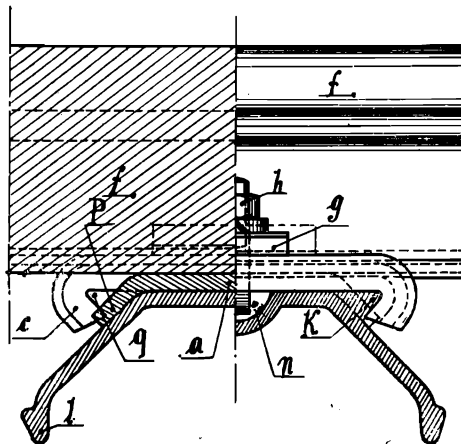

Fig. 14.

